

Nr 1 - juli 2009 - Årgang 28

FOKUS

Organ for Militært kristent fellesskap

Løfterik årskonferanse i Bergen

HILSEN FRA PRESIDENTEN

Har du en nær venn?

Min erfaring er at et slikt spørsmål avfeies raskt med: «Jeg har mange venner!» Det er bra, men hvor nære er de egentlig? Er du i stand til å dele dine innerste tanker, kamper, nederlag og sorger, gleder, visjoner og drømmer, problemer og utfordringer med noen du virkelig har tillit til? En slik venn er gull verdt.

Mange er i virkeligheten ensomme selv om det ikke kan oppdages i det ytre liv. Jeg husker godt hvilket sjokk det var for meg da en mekaniker i avdelingen min tok sitt eget liv. Hvor viktige er vi ikke for hverandre! I farefulle operasjoner

øker følelsen av dette behovet sterkt.

For deg som er en kristen er det selvsagt alltid en nær venn ved din side: Jesus. Han kaller seg til og med vår bror. Men ikke alle åpner døren til ham: «Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde måltid med ham, og han med meg.» (Åp 3,20). Jesus ønsker å være vår usynlige, men allikevel reelle venn som kan gi oss alt det vi trenger av omsorg, oppmuntring og nært fellesskap. For deg som ikke kjenner Jesus på denne måten: Jesus banker fremdeles, åpne din munn og din hjertedør og inviter ham inn!

Så er det også Guds vilje at vi skal bry oss om hverandre her på denne kloden. Jesus bruker så sterkt uttrykk som at vi skal «elske

hverandre slik som jeg har elsket dere». Her også ligger initiativet hos deg og meg. Med Guds hjelp er det mulig å komme forbi det som drives av det selviske meg og gi betingelsesløs kjærlighet. Så min henstilling til deg er: ikke bli sittende i din synlige eller usynlige ensomhet! Gjør alt for å skaffe deg en nær venn! Prioriter din tid og dine krefter for det.

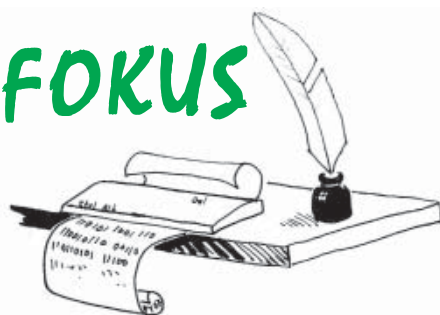
Det starter og fortsetter med at du og jeg **gir** til hverandre, uten å forvente noe tilbake. Nære venner kan det ofte ta tid å få. Min nærmeste venn her på jorden er min kjære kone, Øydis. Vår erfaring er at det kan ta år å opparbeide tillit, men sekunder å rive det ned igjen. Det er en skatt i leirkar: når du har funnet din skatt, ta godt vare på den!

Arnold Brage Løvåll

Kanskje det er slik at den som venter på noe godt ikke alltid venter forgjeves. Vi i vår lille redaksjon vet ikke om mange har ventet, ikke heller om dette nummeret ble så veldig godt, men nå har vi omsider kommet i havn med et nytt Fokus. Vi beklager dette klusset, også med tanke på manglende informasjon om viktige hendelser. I vinter hadde vi ikke nok stoff til et nummer, nå har vi mer enn nok å ta av! Vi har to viktige konferanser bak oss, og må ta dem i riktig rekkefølge. Dvs at en nærmere omtale av Europakonferansen i pinsen skjer først i neste nummer.

Som vanlig i våre sommernummer har vi med mye fra årskonferansen, det viktigste møtepunktet for MKF-medlemmer. Det var mange som ikke var der, så nå kan dere i alle fall få et inntrykk av hvordan vi andre hadde det i Bergen. Vi har også fulgt opp temaet fra forrige nummer, der vi stilte spørsmål om et religionsnøytralt forsvar. Denne gangen går vi inn på spørsmålet om tiden snart er moden for muslimsk geistlig betjening i Forsvaret, og berører samtidig noen av de grunnleggende forutsetninger for feltpresttjenesten.

I FOKUS

Dermed har dere noe å hygge dere med, eller å gremmes over i sommervarmen.

Lykke til, og **GOD SOMMER!**

Tormod Berger

ÅRSKONFERANSEN 2009

En ny årskonferanse er tilbakelagt, og atter en gang kunne vi glede oss over et spesielt og godt fellesskap. Det fineste, slik jeg ser det, er at vi har med en engasjert gruppe ungdommer. Noen har vært med noen år, mens andre er nye i vår sammenheng. Nettopp det at de unge guttene og jentene i dag viser samme entusiasme for vårt fellesskap som vi eldre opplevde for snart 30 år siden gir glede og håp. Her opplevde vi ingen generasjonsskilte. Gammel erfaring og nye ideer spilte på lag, og vi hadde mye å snakke om og be sammen om. Og sangen – den har holdt seg like frisk og fin! Dagens nye MKFere synger gjerne de samme sangene fra «Rop det ut» som vi veteraner gjorde i 80-årene. Det er jo herlig!

Vi lever i en tid med stadig ny teknologi, nye omgangsformer, endret medievirkelighet, nye militære doktriner og et nytt Europa-kart. Vi eldre har ofte problemer med å henge med på alt dette. Samtidig er det godt å merke at det er noe som består, som binder oss sammen. De gamle, gode sangene, og enda viktigere: det gamle evangeliet om Han som ga sitt liv for oss. På tvers av

ulik alder, militær rang, faglige kunnskaper, kultur, geografi og kirketilhørighet er vi alle ett i Kristus!

På kveldssamlingene var vi 18, på selve årsmøtet på lørdag var vi 15. Vi kunne godt ha vært flere, men vi var like vel mange nok til å oppleve det store og mangfoldige fellesskapet. Og vi fikk muligheter til å styrke vennskapet og bli bedre kjent med hverandre.

Vi hadde lokalene på Sjøkrigsskolen til vår rådighet denne helgen, og kunne igjen glede oss over det praktfulle skuet over innseilingen til Bergen gjennom panoramavinduene i messa. Vi som var tilreisende var skikkelig innkvartert på Briggen befalshotell på Håkonsvern, og ble transportert frem og tilbake til møteplassen med lokale krefter.

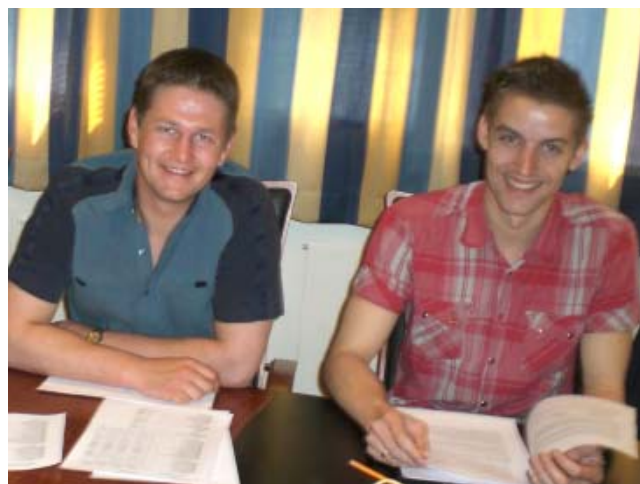
Som vanlig startet vi med «sosial

samling» fredag kveld. Vi hadde først en skikkelig presentasjonsrunde, før vår president Arnvid Løvbukten ledet kveldsmøtet med tema: *Kristne militære i endetidens Europa*.

Lørdag var det morgenbønn og fritid med muligheter for en frisk tur i vakkert vårvær. De av oss som stort sett bare har vært i Bergen i forbindelse med arrangementer i KBS/MKF-regi har fått det inntrykket at solen nesten alltid skinner i denne byen. Og slik var det også denne dagen.

Etter lunsj ledet Olav Kjellevold Olsen oss gjennom temaet *Verdier og religion i Forsvaret – hva skjer?* Olav, som for tiden driver med doktorstudiet innen psykologi, laget raskt en liten vri på temaet, til: *Verdibasert øyeblikkskunst*. Olav kan kunsten å få folk til å lytte, og det klarte han også utmerket denne gangen.

Senere på ettermiddagen holdt vi selve årsmøtet, med 15 deltakere. Om kvelden var det igjen et godt møte med sang og deling av glede og gode erfaringer fra livet med Herren Kristus. Mange hadde bibelord som de ville dele med de andre. *Finn Oscar Karlsen* innledet

Thormod Moi Felle og Øyvind Nymark Brown

med å henvise til Matt 7, 24-27, hvor vi oppfordres til å bygge på fjell. *Synnøve Nilssen* minnet oss om betydningen av bønn, og leste fra vers 7 og 8 i samme kapittel. Hun har også opplevd betydningen av det som står i Joh 14, 27: Om Guds fred, som en motvekt mot angst og bekymringer. *Atle Brundtland* minnet oss på ordene i Matt 11, 28: Kom til meg, alle dere som strever! Vi kjenner oss ofte bundet på forskjellige måter, og venter på en frigjøring, til å få bort det som tynger oss.

Flere trakk frem ønsket om *felleskap* med andre troende på befalsskolen eller på tjenestestedet, og gleden over å oppleve at dette etter hvert ble virkelighet. *Øyvind*

Drotningstvedt og Eivind Marstad delte av sine egne erfaringer og understreket betydningen av å holde på fellesskapet på tjenestestedet, og se mulighetene som er til stede for å komme sammen. *Eivind* oppfordret spesielt de unge til å holde kontakt med andre kristne som de kjenner, og oppsøke nye. Vi fikk henvisning til Fil 2,1 og Hebr 13, 1-2. *Steinar Høyland* minnet om at det omfattende internasjonale nettverket som vi er en del av, også er et fantastisk bønnefellesskap. *Arvid Løvbukten* oppfordret oss til å forlate komfortsonen en gang i blant, og oppleve at vi kan overlate styringen til Gud. Han brukte Ef 1,15-23 som referanse til å minne oss om betydningen av at mange ber sammen om å få del i Guds kraft.

Hans Andreas Grøtterud fortalte om en hendelse fra AMCFs verdenskonferanse i Korea i 1984, hvor han ble bevisst på at Guds mirakler skjer i hverdagen, i de mange små tingene som vi ofte tar som en selvfølge.

Søndag var det sen og god frokost i Sjaluppen og gudstjeneste i den vakre kirken på Håkonsvern med Turid Reksten som prest. Hun fortalte at dette var «Medmenneskelighetens søndag» og talte over teksten om den gode hyrde. Vi mennesker er sårbare og avhengige av folk rundt oss for å leve livet. Troen er et tilbud om en støtte for livet, gitt av den store hyrden som rekker ut hånden til oss. Vår tro er ikke en personlig prestasjon, men samtidig er den unik. Ingen av oss tror likt, og ingen tro er perfekt.

ÅRSMØTEFORHANDLINGENE

Det var ingen spesielt vanskelige saker på årsmøtet denne gangen. Vår styreleder *Knut Are Seierstad*, som igjen er på utenlandsopdrag, hadde sagt seg villig til gjenvalg. Det samme gjaldt *Christian Filberg*. Begge fikk årsmøtets tilslutning for å fortsette i styret. *Øyvind Nymark Brown* ønsket å tre ut av styret, og ble erstattet av *Sissel Mellgren Mangersnes* og *Øyvind Drotningstvedt*. Det vil si at årsmøtet vedtok å øke antallet styremedlemmer til sju. Styremedlemmene *Grethe Robertsen*, *Synnøve Nilssen* og *Finn Oscar Karlsen* var ikke på valg i år.

Vår nettside (www.mkf.no) er nå i drift, med *Christian Filberg* som ansvarlig redaktør. Det kom opp-

Konsentrerte deltakere rundt bordet under årsmøteforhandlingene

fordringer til å sende inn bidrag til nettsiden. Dessuten er det nå flere av medlemmene som er inne på nettstedet Facebook. En egen MKF-gruppe er opprettet der.

Regnskapet viser en forbedring i forhold til de siste årene. Kontingentinnbetalingene har tatt seg opp,

men vi opererer fortsatt med underskudd. Det ble oppfordret til å styrke givertjenesten. Det er mange av støttemedlemmene som vi ikke lenger har registrert med korrekt adresse, og bladene til disse kommer i retur. Disse vil nå bli strøket fra listen.

NYE STYREMEDLEMMER

SISSEL MELLGREN MANGERSNES

Sissel arbeider med virksomhetsstyring i HST, og skal nå, etter bare ett års tjeneste der flytte noen steinkast til Forsvarsdepartementet. Der får hun oppgaver med å følge opp strukturarbeidet for Hæren. Hun har vært ute på permisjon fra 2005, dvs at hun prioriterte å være hjemme med tre

barn i den tiden.

Jeg treffer majoren en smule stresset på en studiecelle på Stabsskolen, og spør hva hun driver med der.

Jeg tar nå et kurs i virksomhetsstyring ved Forsvarets stabsskole. Det er like før eksamen og jeg får låne dette rommet til lesingen. Det er en grei ordning.

Det er noen år siden sist vi så deg i våre sammenhenger?

Jeg har hatt en ganske omflakkende tilværelse. Jeg var med mannen min, Jon Morten til Tyskland, og deretter ble det en periode på Jåtta. Da var jeg litt med i KBS. Ellers har jeg egentlig hatt nok å tenke på med jobb og hjem og barn.

Da er det jo en ekstra god grunn til å ønske deg velkommen inn i styret i MKF. Hvorfor sa du ja?

Valgkomiteen har spurt meg mange ganger, og jeg innser jo at dersom det skal skje noe videre med MKF må noen stille opp. MKF er viktig for Forsvaret. Det er gjort mye bra arbeid i vår organisasjon, og jeg vil gjerne bidra til at dette følges opp på en god måte. Akkurat nå har jeg dessuten gode muligheter for å være med i styret, så da ble det slik.

Har du tanker om hva som er viktig for MKF nå?

Jeg satte stor pris på KBS og fellesskapet der den gangen jeg selv var ung, og før jeg ble etablert. Etter min mening bør dette være primærfokuset videre: Vi må gi et godt tilbud til de unge!

ØYVIND DROTNINGSVIK

Øyvind opplever at han har en utfordrende tjeneste. Han deltar i første del av innfasingen av det nye MTB-våpenet til Marinen. Nå dreier det seg om testing av KNM Skudd, båt nr to av de nye MTBene. Han synes at det virker spennende med et helt nytt prosjekt med ny teknologi, og holder gjerne et miniforedrag om manøver-

egenskaper, komposittmaterialer og luftputer. Øyvind opplyser at han er fra bygda Drotningvik vest i Bergen, «like ved Sotrabroen» sier han forklarende, og tror at det gjør en østlending noe særlig klokere.

Og hvor lang fartstid har du i MKF?

Siden 2004.

Har du gjort deg opp noen tanker om det å sitte i styret?

Jeg hadde faktisk lyst til å være med i styret nå. Det er kjekt å få bidra med det jeg kan, og å være med å lede MKF videre.

Hvilke utfordringer ser du for MKF nå?

Jeg tror at det er mange som trenger et kristent fellesskap i Forsvaret, både bekjennende kristne og søkende. MKF må være lett tilgjengelig, og vi må være åpne på hvem vi er og hvor vi er.

Hva kan vi gjøre for å bli mer synlige?

Det viktigste nå er rekrutteringsvirksomheten, og jeg er glad for at vi nå har fått en korrekt, oppdatert folder som kan deles ut.

Hva med erfaringer fra vårt internasjonale samarbeid?

Det er nok ikke så mye. Kanskje jeg kan gjøre som mange andre, starte med å delta på Rocky Mountain High i Colorado. Men da vil jeg ha med kona mi, Cecilie Alida.

UTFORDRINGER FOR KRISTNE MILITÆRE I EUROPA

*Et sammendrag av president Arnvid Løvbuktens innlegg
under årskonferansen på Sjøkrigsskolen*

Vi som kristne i Forsvaret har en rolle å spille i det kristne landskapet. i Guds rike. Vi har en spisskompetanse, som Gud har utstyrt oss med, og som Han vil at vi skal bruke i Hans rike.

Vi er kalt til å være våkne og følge med på det som skjer. Vi ser at det er en del ting som drar seg til akkurat nå, og det kaller oss til våkenhet og innsats. Finanskrisen er et eksempel på akkurat det. De kristne skal oppleve forfølgelser, og vi vil få en åndelig krig før Jesus vender tilbake. Vi vet at Jesus allerede har vunnet, over alt, og den seieren er tilgjengelig for alle som tror. Vi må stadig ta dette til oss, og arbeide på det. Vi må vandre i seieren, ellers taper vi den åndelige krigen.

Guds utrustning

I Ef 6,10-18 leser vi at Hans veldige kraft skal gi oss styrke. Men vi opplever at listige angrep fra ondskapens himmelhær skjer hver dag. Djevelen prøver å få oss ubrukelige, og ute av stand til å kjempe i Guds rike.

Vi skal ha *sannhetens belte* om livet. Det betyr at vi ikke skal fuske, ikke ha ting i mørket, men få alt opp i lyset. Hvis vi feiler her blir vi mer sårbare. Sannhetens belte er en viktig del av vår utrustning! Husk også at tanker om både rettferdighet og renhet og om tvil kommer fra Djevelen, og må ikke få lov å styre oss.

Vi må være klare til å vitne om Jesus for hvem som helst og hvor som helst. Hvis vi har de rette *skoene* på oss, kan vi stå klare. *Troens skjold* er sannheten. Tvilen gir Djevelen en åpning. *Åndens sverd* er Guds ord. Vi må lære oss til å bruke Ordet, huske det og meditere over det. Bringe det videre gjennom bønn og samtale. Vi må huske å be for hverandre, for beskyttelse mot Djevelens angrep.

I alle disse sakene har vi spisskompetanse. Vi som har militær bakgrunn, vi som er med i MKF. Vi har mye konkret å overføre til den åndelige krigen.

Enkeltmannsferdigheter

Disiplin er viktig i Forsvaret, og det samme gjelder i en menighet og i MKF. Hver enkelt av oss må ta ansvar for de oppgavene vi har fått. Vi må sette oss inn i oppdraget og hva det innebærer, og prioritere det som er nødvendig av tid og ressurser. Vi bør ofte lese Ef 6 for å sjekke om vi er godt nok utrustet.

Trening er også viktig. Det er helt uforsvarlig å sende soldater ut i kamp hvis de ikke er skikkelig trent. Nå er det snakk om å trene oss til å bruke Ordet riktig og til rett tid. Les Salme 1,1-3. Vi trenger trening i å meditere, og til deltakelse i felles bønn. Ikke minst hvis vi skal lede den. Husk at vi er nødt til å trene selv om vi har tro. Og vi snakker ikke bare om personlig trening.

Samtrening med hele avdelingen er viktig hvis vi skal vinne seier.

Kunnskap. Vi må kjenne våre egne styrker og dessuten prøve å forstå fiendens hensikter, hans våpen og strategi. Har vi noen etterretningskilder, og hva sier de?

Krigføringsprinsippene

Økonomisering. Den åndelige krigen pågår hver dag. Vi opplever kriser og problemer, hvordan takler vi dem? Du skal vokse i modenhet, slik at dine siste 40 år blir mer betydningsfulle enn dine første 40. Nå har vi opparbeidet erfaring og styrke. Det går an å være ung, åndelig sett, selv om du er gammel. Eller du kan bli gammel allerede som ung, stivnet i gale religiøse forestillinger. Vi må se stort på det Herren har gitt oss. Vi har en oppgave i Forsvaret, med vår tro. MKF må synes mer, komme mer på banen!

Fleksibilitet. Her snakker vi om evne til raske endringer, omrokering av ressurser og fremgangsmåte. Vi må være villig til å forlate komfortsonen og kaste rundt på ting. Ta nye utfordringer på sparket. Vi må innse at planer aldri blir gjennomført slik de er skrevet. Men vi er gode på å legge nye planer i Forsvaret! Dette er en viktig og ettertraktet egenskap for Guds rikets fremgang. Vi må alltid tenke på alternativer og mulige raske endringer.

Sikkerhet. Våre mest sårbare sider må beskyttes, og vi må prøve å finne

hvilke det er. Kanskje ekteskapet, barna våre, vår egen stolthet, karrieren osv. Vi må ikke gi Djevelen manøverrom. Dette gjelder både oss som enkeltmennesker, våre menigheter og MKF.

Enhetlig kommando. I vårt daglige virke trenger vi disiplin, orden og klare linjer. Slik er det også på det åndelige plan, i Guds rike. Vi må opptre enhetlig i hjerte og sinn, og jobbe i samme retning, samtidig. Kjærligheten skaper denne enheten. Selv om vi kommer fra ulike kristne sammenhenger kan og må vi stå sammen, og be for hverandre. Hvis vi ikke har dette klart, har vi tapt slaget, og Djevelen slipper til.

Lederskap. Dette kan vi mer om enn mange andre, og i vår åndelige verden er dette uhyre viktig. Dessverre ser vi at mange menigheter sliter med nettopp dette,

og da beveger de seg ut av fokus. Her er det ofte gode muligheter til å gjøre en innsats. Vi må alltid huske å be Den hellige ånd om å lede lederskapet vårt. Lederen må se og forstå betydningen av at folk drar sammen og utfyller hverandre. Det er også viktig å ha felles visjoner, og at disse omgjøres til konkret handling

Hva kan vi konkret gjøre?

- Vi må utvikle den kompetansen som Gud har gitt oss. Vi har våre spesialområder fra Forsvaret som vi kan overføre til den åndelige kampen og videreutvikle til Hans ære.
- Vi må bruke tid på å utvikle folk som er lærevillige og på å delegere. Noen har kompetanse som ledere, den må vi finne og bygge videre på. Les 2 Tim 2,2!

- Etablere kontakt med menigheter som har vekstpotensial, slik at vi kan lære og få oppmuntring. Det er også viktig med nettverk og fellesskap utenom vår egen krets.
- Vi må be for hverandre, og oppmuntre hverandre lokalt, nasjonalt og internasjonalt. Vi må bruke de tekniske hjelpemidlene som nå er tilgjengelig. I Europa er det også gode muligheter for å besøke hverandre. Husk at Gud har kalt oss til å stå i front for en skikkelig hær. Europa er på vei til å bli en dødens dal med tørre bein. Her har vi en kjempeviktig oppgave, og det er mye land å innta! Dette er en stor utfordring for oss alle, og et åndelig kall som vi må ta på alvor. Husk Ef 6!

MKF PÅ KRISTENRUSSTREFF

For første gang har MKF trådt "ut av de militære rekker" og henvendt seg til et helt "sivilt" publikum med en rekrutteringsstand!

Etter et samarbeidsmøte med Laget ble ideen unnfanget om å delta på treffet for Kristenrussen som er i Kragerø hver vår. Vi sendte ned Rolf Falchenberg med lang fartstid i MKF, og en fersk, ung representant, befelselev Timothy Olsen. Her er Olsens notater etter treffet:

"Jeg og Rolf ankom kl. 20.00 og rakk første møte og fikk snakket med 15-20 stk fredags kveld.

Det som fungerte best var å "mingle" med russen og prate litt løst om hva de skal neste år.

Flesteparten av russen hadde allerede planer for neste år, men vi fikk pratet med noen som var blitt innkalt og noen som hadde søkt befalskolen.

Det at vi gikk i uniform gjorde at vi skilte oss ut og var lett å få tak i hvis noen hadde spørsmål".

LEDER

Kjære MKF venner

I Matt 7.13 står det «for trang er den port, og smal er den vei som fører til livet, og få er de som finner den». Å følge den smale vei er et begrep i vårt språk – det handler om å gjøre det som er rett, og å motstå fristelsen til å velge det som er galt. I vanlig språkbruk er det ofte noe naivt eller moralistisk knyttet til begrepet – det er ikke alltid en positiv betegnelse å være på «den smale vei».

Man kan med god grunn spørre om den smale vei er blitt smalere i vårt samfunn. Selvsentrering er ikke lengre negativt – det er blitt normen. Det ser ut til at jo rikere vi blir, desto mer selvopptatt blir vi. Lover vedtas i rask rekkefølge der individuell egennytte settes foran hensynet til de svake. Alt sentrerer rundt jeg og meg selv. Trykket fra

media er enormt, ikke minst mot barn og unge.

Har vi tenkt å følge «den vei som fører til livet», er det enda mindre enn før tilstrekkelig å følge med strømmen. Dette dreier seg ikke bare om evighetsperspektivet – det dreier seg om livet her og nå. I forhold til våre nærmeste og i forholdet til det vi eier er veien til glede og fred å følge Guds retningslinjer for våre liv, ikke de normer vi daglig oversvømmes av.

Dette gjelder også i vår jobbsituasjon. Den smale vei har alltid vært smal i Forsvaret, men vi trenger nå mer enn noen sinne folk som kan stå for medmenneskelighet, uegennytte, gode etiske verdier – listen fortsetter. Vi trenger også folk som kan leve og formidle budskapet om

Ham som gir frelse og fred. Å følge den smale vei krever at vi har mot til å være anderledes enn det jevne flertall. Det er mitt ønske at MKF kan være et fellesskap der vi oppmuntrer hverandre til å stå for det som er rett – et fellesskap til å gi styrke på vandringen langs «den vei som fører til livet.»

Med vennlig hilsen

BØNNELISTE

Så gjør nå min glede fullkommen: Vis enighet, stå sammen i kjærlighet, vær ett i sjel og sinn (Fil 2,2).

- Be om at disse ordene, som også omfatter vårt internasjonale motto, blir virkelighet, og at MKF og våre søsterorganisasjoner kan være en drivkraft for kristen enhet
- Takk for en meget vellykket årskonferanse hvor vi opplevde et godt kristent fellesskap.
- Takk også for Europakonferansen på Heigh Leigh og
- deltakelse fra flere nasjoner som ikke har vært med tidligere. Be om at konferansen gir inspirasjon til de 170 deltakerne for å bidra til vekst i sine nasjonale MCF-organisasjoner.
- Be for vårt nye styre, for vår president Arnvid Løvbukten, vår styreleder Knut Are Seierstad og for vår reisesekretær Steinar Høyland
- Be for presidenten og de 14 visepresidentene i vår paraplyorganisasjon AMCF, blant annet Torbjörn Boström i vår region.
- Be for ledelse og medarbeidere i våre misjonsorganisasjoner ACCTS og ACCTS MMI, spesielt Cal Dunlap, Jos McCabe og teamleder Rainer Thorun.
- Be for rekrutteringsarbeidet ved militære skoler og avdelinger, og at kristen ungdom søker seg til Forsvaret.
- Be om at Den hellige ånd må virke til frimodighet og innsikt for alle som gjør tjeneste i Forsvaret og at Kristus må få en sentral plass i våre hjerter og sinn

ASLE ENGERS ETIKKPRIS UTDELT

Det er fire år siden sist etikkprisen ble utdelt, og når det nå var tid for en ny utdeling skjedde det under Europakonferansen i pinsen. Dr Donald Snider, pensjonert oberst i US Army fikk prisen

Ob Snider har i de siste ni år hatt sivil ansettelse ved avdeling for Social Sciences på US Armys akademi West Point. Han har bak seg 28 års aktiv tjeneste i forsvaret og fem år som direktør for politisk-militær forskning ved Center for Strategic and International Studies. Ob Snider har publisert mange viktige artikler, utredninger og bøker om etisk lederskap og militær etikk.

Donald Snider har også gitt markerte bidrag til mange MCF-relaterte symposier, slik som det internasjonale etikk-symposiet ved Luftkrigsskolen i Trondheim i 1999. Her var han hovedforfatter av foredraget over emnet *Army Professionalism, The Military Etic, and Officership in the 21st Century*. (Publisert i tidskriftet *Pacem* nr 2, år 2000). Han har arbeidet med analyse av karakterutviklingen blant kadetter ved West Point, og han har studert forhold på tvers av religioner når det gjelder åndelige spørsmål, militær etikk og lederskap.

Gjennom hele sin karriere har ob Snider vært en talsmann for kristen tilnærming til etisk lederskap, og

han har veiledet mange unge offiserer og kadetter. Han har arbeidet aktivt i både militære og kristne miljøer for å spre sine tanker, og har utgitt en rekke publikasjoner innen disse områdene. Han var også meget aktivt med i arbeidet med de årlige *Joint Services Conference On Professional Ethics*.

Ob Snider har i mange år sittet i landsstyret for vår søsterorganisasjon *Officer's Christian Fellowship*, og nylig avsluttet han et 13 års verv som styreleder for MCYM, en kristen organisasjon som arbeider blant unge militære på 40 steder rundt hele verden. Ved West Point har han også vært en god støtte for feltprester og bidratt med programopplegg der etikk er tema.

Overleveringen av diplom og maleri av Veslemøy Nystedt Stoltenberg til Donald Snider skjedde under AMCFs Europakonferanse i Heigh Leigh nord for London. Vår president Arnvid Løvbukten orienterte om Asle Enger og bakgrunnen for prisen før han presenterte årets prisvinner. Grethe Robertsen fortalte om kunstneren og hennes nære forhold til nettopp Asle Enger, samt temaet for bildet.

Mer informasjon om bakgrunn og kriterier for etikkprisen finnes på vår nettside www.mkf.no. Oversikt over tidligere prisvinnere finner du på www.accts.org/ministries/ethics/ethics.htm.

Vi vil komme grundigere tilbake til Europakonferansen i neste nummer av Fokus

Grethe Robertsen og Don Snider med kunstverket

IMAMER I DET NORSKE FORSVARET?

Ill: Ommund Mikkelsen

De vernepliktiges tillitsmenn tok opp spørsmålet om religions-utøvelse i Forsvaret under siste landskonferanse. Senere kom et utvalg i Feltprestkorpset med en utredning som støttet opp om soldatenes ønske om en religiøs betjening med utgangspunkt i soldatenes religiøse tilhørighet.

Det var stabsskoleprest Nils Terje Lunde som gikk ut i media med planene om å åpne opp for mulighetene til å få feltprester fra ulike trossamfunn, deriblant feltimamer i Forsvaret. Vi har stilt han spørsmålet om hvordan det kan henge sammen at en feltprest tar et slikt initiativ.

Burde ikke et slikt utspill komme fra andre hold?

Da vil jeg først påpeke at feltprosten har ansvaret for all religiøs betjening av Forsvarets personell. Derfor var det naturlig at han fulgte opp uttalelsen fra Landskonferansen, og det skjedde ved at han satte i gang et utredningsarbeid for å belyse hele omfanget av den religiøse utøvelsen i Forsvaret. Vi lever i dag i et flerkulturelt samfunn, og slipper ikke unna de utfordringene som det fører med seg. Nettopp det å analysere denne saken skikkelig så vi som svært viktig.

Og hva er din rolle i dette?

Det er feltprostens teologiske fagråd som hadde oppdraget med å utrede dette, og der har jeg i vår vært fungerende leder. Vår utredning var

klar nå i våres, så derfor kom mitt navn i fokus.

Hva er grunnlaget for dette utspillet?

Feltprestene har en plikt til å *tilrettelegge* for religiøs betjening for personell som tilhører andre religioner, men har ikke noe med *utførelsen* av denne. En feltprest kan aldri pålegges å utføre religiøse handlinger utenom sitt eget trosgrunnlag. Denne oppgaven klarer vi rimelig bra i dag, og vi har et godt bilde av behovet og mulighetene for å hjelpe dem som ønsker det. Feltprestkorpset (FPK) er også fagmyndighet for alle spørsmål som gjelder religiøse regler og praksis, f.eks spørsmål knyttet til høytider, faste, mat, klær osv.

Vi har i dag ikke noen oversikt over religiøs tilknytning for personell i Forsvaret, det har vi rett og slett ikke anledning til å registrere. Men av befolkningen som helhet vet vi at 4,7% tilhører andre kristne trossamfunn enn Den norske kirke (Dnk), 1,7% er muslimer, og antallet registrerte humanetikere ligger på det samme. Det er rimelig å anta at prosentfordelingen i Forsvaret ikke er så langt unna denne.

Er det noen hindringer til stede for å gjennomføre dette forslaget?

Ja, det ligger faktisk et motsetningsforhold i selve grunnlaget for en slik utvidelse. Vernepliktsloven av 1953 sier at geistlige fra alle trossamfunn kan pålegges å tjenestegjøre som feltprester i Forsvaret. Samtidig står det i kgl res fra 1954 at feltpresttjenesten skal skje etter Den norske kirkes orden. Dette betyr at en norsk muslim som studerer sin teologi i prinsippet kan bli pålagt å tjenestegjøre som feltprest under FPK. Det vil si at han må gjøre tjeneste i henhold til Dnks liturgi, noe som selvsagt ikke er mulig. Det er tydelig at regelverket fra 1950-tallet ikke tok høyde for det flerkulturelle samfunnet som vi har i dag. Samtidig registrerer vi at det er et politisk mål at Forsvaret skal avspeile det norske samfunnet ved at minoritetsgrupper også skal utføre militærtjeneste. Vi har nå vernepliktige fra alle de store religiøse retningene, og alle har rett til å utøve sin tro. Vi har funnet gode og praktiske løsninger på de fleste utfordringene for ulike religioner i Forsvaret, men det er fortsatt mer som kan gjøres på tilretteleggings-siden.

Hvordan begrunner vi i det hele tatt at vi har en feltprestjeneste?

Ordningen med feltprester har ingen ting med statskirkeordningen å gjøre, men er begrunnet i Genevekonvensjonen og er knyttet til krigens krav. Det er soldatenes behov som står i sentrum, ikke Kirkens eller samfunnets.

Hva med de øvrige kristne kirkesamfunnene?

For ti år siden ble det fastsatt hvilke kirkesamfunn som vi kan yrkes-tilsette feltprester fra, nemlig de som står nærmest Dnk. Det gjelder frikirken, metodistene og anglikanerne, og denne policyen følges fortsatt. I tillegg kan vi ha vernepliktige feltprester fra eksempelvis den katolske kirken. Noe av grunnen for disse begrensningene er at alle gudstjenester som forrettes i Forsvaret må følge Dnks ordning. Og dette baserer seg altså på prosentandelen med luthersk tilhørighet.

Da er vi tilbake til spørsmålet om imamer i Forsvaret

Ja, vi kan i prinsippet utvide feltprestjenesten til å favne en rekke trossamfunn, slik man har det i flere land, f.eks. USA. I Nederland har man ulike korps for de enkelte trossamfunn. Men hvis det skal bli en realitet i Norge må regelverket endres, og arbeidet må organiseres på en skikkelig måte. Feltprosten har det nødvendige apparatet for dette i dag, og det er ingen ting i veien for at han står organisasjonsmessig ansvarlig for hele denne tjenesten. Vi har gjort en beregning av en mulig fordeling av dagens 60 hjemler for feltprester basert på registrert trossamfunn hos befolkningen. Vi får da 54 prester fra Dnk, 3,5 fra andre trossamfunn, 1,25 imamer og 1,25 humanetiske veiledere.

Når kan Forsvaret få sin første imam?

Det vil i så fall være et stykke frem i tid. Imamen må først ha en godkjent utdanning på masternivå, han må være norsk statsborger og ha militær utdanning. Så er det spørsmål om en praktisk organisering. De muslimske soldatene er jo ikke plassert i samme avdeling. Det er naturlig med et visst antall muslimer på ett sted for at dette skal være aktuelt. Eventuelt kan man tenke seg deltidsstillinger.

Jeg kan tilføye at vi også har foreslått å etablere et råd for tro og livssyn i Forsvaret, og her må det selvsagt være med representanter fra de største trossamfunnene. I dette rådet vil det være aktuelt å ta opp slike spørsmål som kosthold, synlige religiøse symboler og religiøse høytider.

Hvordan er dette utspillet blitt mottatt i muslimske miljøer?

Vi har ikke hatt direkte kontakt med muslimske miljøer i akkurat dette arbeidet, men Forsvarets forum har intervjuet muslimske ledere som var positivt innstilt til en slik ordning.

ToBe

STATUS FOR VÅRE MISJONSORGANISASJONER

MKF er tilknyttet den verdensomfattende organisasjonen AMCF, med to samarbeidende misjonsorganisasjoner ACCTS og ACCTS MMI. Den første og største av disse to organisasjonene har sin base i USA, den andre i England. (Se også s 15 for nærmere informasjon om vårt internasjonale fellesskap)

Jeg har fått mer kunnskap og forståelse av Jesus Kristus og Hans kjærlighet til hele menneskeheten. Jeg ønsker at vi snart kan møtes for å dele min nye forståelse av Bibelen og Ham. Det skrev en pensjonert

offiser som ACCTS direktør Cal Dunlap møtte i et land med sterke begrensninger på religiøs tilhørighet. Dette er et eksempel på nettopp fokus på mennesker, en av kjerneverdiene i ACCTS' virksomhet. Verden blir ikke endret av ytterligere en konferanse, men av enkeltmennesker som brenner for Kristus, og er klare for å spre budskapet om Han, også i de militære styrker.

I ACCTS' årsmelding for 2008 kan vi lese om stor virksomhet innen alle områdene som ligger i organisasjonens navn: *Christian Conferences, Teaching and Service*. Det er holdt store konferanser i Karibien, Syd-

Amerika og Afrika, konferanse i USA for ektefeller til deployerte militære, familieseminar i Moldova, bibelkonferanse i Litauen og lederkonferanse i Europa. Alle steder har enkeltmennesker fått kunnskap og mot til å arbeide videre med evangelisering i forsvaret.

Opplæring i kristent lederskap har skjedd gjennom ulike Interaction-program med deltakere fra en rekke nasjoner, misjonsopplæring i Kambodsja, forsoningsarbeid i Uganda og Kongo, og engelskopplæring i Albania, Peru og Ukraina. Likeledes er kontakten med enkeltpersoner og deres familier i Kina og i en rekke

land som er stengt for organisert misjonsvirksomhet og med utenlandske studenter i USA svært viktig.

ACCTS' regnskap for 2008 endte på \$918 000. Av dette beløpet er det bare 4,8% som brukes til administrasjon. Flesteparten av de 40 enkeltpersoner og ektepar som arbeider i felten er pensjonerte offiserer som arbeider frivillig og dekker de fleste kostnadene av egen lomme. Den pågående finanskrisen

er også merkbar for ACCTS, og de er meget takknemlig for økonomisk støtte til virksomheten.

ACCTS MMI arbeider i nært samarbeid med ACCTS og har sitt fokus på Europa, Midt-Østen, Afrika og deler av Asia. ACCTS MMI er en viktig inspirator for kristne fellesskap i de tidligere kommuniststatene i Øst-Europa, og arbeider med så vel større grupper som enkeltpersoner. Denne våren har mye av innsatsen vært rettet mot Europa-konferansen i

pinsen, men flere av de frivillige medarbeiderne har drevet oppsøkende virksomhet på steder hvor det nå er store konflikter, som f.eks i Sudan.

MKF har nå opprettet en egen konto for gaver som går direkte til ACCTS og ACCTS MMI.

Kontonummeret er 9791.11.10567. Adressen er MKF, Boks 52, 4862 Eydehavn

7. JUNI - VÅR NASJONALDAG?

Feltprost Alf Petter Hagesæther og Peder Myhren (til h.)

Hva er en nasjonaldag? Nordmenn flest feirer grunnlovsdagen, slik man også gjør det i mange andre land. Det er slett ikke noe galt med det, men vi har jo også den dagen da Norge ble et selvstendig rike, nemlig 7. juni. De færreste

Det var også forbønn for feltprest Peder Myhren på denne gudstjenesten. Han skal til Tschad og overta etter Jan Inge Ringsby.

Det var bra oppslutning om denne gudstjenesten, også fra MKF-medlemmer. Selvsagt var unionsopp-

av oss gjør noe særlig ut av den dagen, som kanskje med nesten like stor rett må sies å være vår nasjonaldag.

Stabsskoleprest Nils Terje Lunde er blant dem som vil slå et slag for feiringen av 7. juni. Og hvorfor ikke markere dagen med gudstjeneste i hovedstadens garnisonskirke på Akershus? Nettopp slik ble det i år, og dette passet jo ekstra bra, da dagen falt på en søndag. Nils Terje ønsker også at dette skal bli en fast tradisjon, enten på en nærliggende søndag, eller som kveldsgudstjeneste 7. juni.

løsningen tema for gudstjenesten og den påfølgende kirkekaffen i Stabsskolens kantine. Professor Dag Torkildsen holdt foredrag om Kirkens og Forsvarets rolle og deres holdninger til unionsoppløsningen i 1905, et ukjent tema for de fleste i dag. I likhet med offiserene var presene embetsmenn, og hadde avlagt troskaps-erklæring til unionskongen. Dette medførte en del kvaler og spørsmål om lojalitet under prosessen.

Professor Torkildsen

Nå vet vi jo at det hele endte godt, men det var ingen selvfølge den gang.

OPERATIVT LEDERSKAP - VERDIBASERT ØYEBLIKKSKUNST

OK Olav Kjellebold Olsen ledet oss inn i en kompleks materie gjennom sitt foredrag under årskonferansen på Sjøkrigsskolen. Vi har prøvd å lage et kort sammendrag av hans budskap.

Militær operativ ledelse er et målrealiserende samspill knyttet til anvendelse av makt- og våpenbruk under stor grad av press i den hensikt å trygge vår samfunnsordning og våre verdier over tid.

Press og plikt

Press kan oppleves i mange varianter. Som *isolasjon* fra det miljø vi er vant til, *usikkerhet* om oppdrag, rollefordeling og normer, *makteløshet* i den aktuelle situasjonen, *kjedsomhet*, *fremmedgjøring*, *farer* og *stor arbeidsmengde*. Dagens offiserer må i tillegg være forberedt på å håndtere en situasjon som er *kompleks* og *kaotisk*, og der verdier og normer stadig utfordres. Det er også viktig at en verdibasert, etisk bevissthet må bygges opp under trening, under mest mulig realistiske forhold.

Som militære ledere er vi underlagt et regime hvor *plikten* står sentralt. Vi har plikter overfor personer, materiell, økonomi og de handlinger som er pålagt oss. Plikten medfører selvsagt at vi skyver egeninteressene i bakgrunnen, men den stiller også mange andre krav til oss. Plikten

krever at vi *involverer oss*, at vi viser *oppmerksomhet*, *interesse* og *tilstedeværelse*. Men plikten omfatter også oss selv, våre *egne relasjoner* og vår *egen utvikling*.

Kristen tro og etikk

Det er naturlig for oss å stille spørsmål om hvilken rolle den kristne tro og etikk kan spille under slike utfordringer. Som kristne har vi plikt til å bidra til et godt samfunn, og til å utføre våre lederoppgaver med en klar etisk bevissthet. De kjente bibelordene om *tro*, *håp* og *kjærlighet* er et ypperlig grunnlag for samhold og ledelse, og vår adferd bør alltid fokusere på spørsmålet om det vi gjør og sier er rett og godt.

Det kristne perspektivet bringer også andre forhold inn i dette bildet. Guds vilje med våre liv, våre valg og vår prioritering. *Kallstanken* sier meg at jeg gjør det beste jeg kan i den oppgaven jeg har, og jeg spør: Hva vil Gud med det? Gud har kontroll, og Han hjelper oss slik at de stressorer vi opplever blir mer håndterbare. Vi får hjelp til å se vanskeligheter som utfordringer og potensiale for personlig utvikling. Kanskje vi også opplever at motstand er en «lutring fra Gud», en måte å teste og utvikle oss på.

Hvorfor er verdier og tro viktig?

Det motiverer valg av adferd, dvs våre prioriteringer, og gir et grunnlag for de standarder vi legger for evaluering av folk og hendelser. Og det styrer vår oppmerksomhet, hva vi legger merke til i de situasjonene vi møter.

Undersøkelser viser at unge gutter i vårt land er langt mer egosentriske enn noen andre innen OECD. Det er lettjente penger, rikdom og berømmelse som står i sentrum og er drivkraft hos mange. Disse har ofte en klar forestilling om «det gode liv» med vektlegging av det ytre, det vakre og behagelige. Vi snakker om en verddivridning i forhold til de tradisjonelle normene, men den har også positive sider. De unge er mer åpne for nye ting, likestilling, toleranse og kulturelt mangfold. De er mer kritiske til autoriteter, men er også mer villige til å ta en risiko.

Transformering av verdier

Vi opplever altså at det er store generasjonsforskjeller i det menneskemateriellet som vi har med oss i striden. Mange av de verdiene som nå preger de unge vil virke positivt, f.eks ved utenlandsoperasjoner. Dette gjelder bl a risikovillighet og åpenhet. Andre verdinormer, som egosentrisitet, materialisme og forakt for regler må vi søke å bearbeide og transformere til noe positivt. Det viktigste vil være fellesskap, tillit, og forståelse for sjefens intensjoner.

Dersom verdibasen ikke blir oppjustert vil sjefen og hele avdelingen få mindre handlingsrom i militære operasjoner. Det er derfor uhyre viktig for en leder å gjennomføre realistisk trening, vise stor oppmerksomhet i gjennomføringen og bruke tid på erfaringslæring etter en operasjon. Kvaliteten er avhengig av lagspillet, at den enkeltes kompetanse blir brukt på en god måte for fellesskapet, og at enheten har en dyktig leder som forstår nettopp dette.

MAGNES COMEBACK

Det er mange år siden sist Magne Eidevik var med på et arrangement i MKF/KBS. Men så dukket bergenseren fra Jessheim plutselig opp på årskonferansen. 79-åringen hadde mye på hjertet, og fortalte gjerne fra sin FN-tid i Libanon, som administrasjonsoffiser ved helikopter-

avdelingen. Til og fra Bergen tok han seg god tid og reiste med tog.

Var det Bergen eller fellesskapet med MKF-vennene som fikk deg til å dra hit?

Begge deler var viktig for meg. Bergen er jo alltid en flott by, og jeg følte at det var på høy tid å delta i MKF-sammenheng.

Når skjedde det sist?

Det var på årskonferansen på Onsrud i 1992. Det var jo også ganske nær Jessheim, hvor jeg bor. Jeg opplever at jeg kanskje er på et sidespor i forhold til MKF. Men jeg er likevel med i et godt fellesskap, som torsdagsbønnen hver uke i Jessheim kirke.

Kjente du mange av oss her fra før?

Nei, det kan vel dreie seg om 5-6 stykker, dere som har vært med fra den første tiden.

Var årskonferansen anderledes enn du hadde ventet?

Nei, dette kjente jeg igjen, og jeg føler meg hjemme her blant dere som både har vært med lenge og de unge som nå er med i MKF. Det er godt med denne bredden i alder og bakgrunn. Jeg satte spesielt stor pris på de unges vitnesbyrd.

Har generasjonene i MKF noe å lære av hverandre?

Ja, absolutt!

Får vi se deg i MKF-sammenhenger videre?

Vi får se. Jeg håper det.

MITT BIBELORD

Men Herren sa til ham (Ananias): «Gå! For jeg har utvalgt ham som mitt redskap til å bære mitt navn fram for hedningfolk og konger og for Israels folk»

Apgj 19, v 15

I Apostelenes Gjerninger kapittel 9 fortelles det om når Saulus (også kalt Paulus) møtte Herren. Han var på sin vei til Damaskus da det kom et lys fra himmelen rundt han og Herren talte. Videre får vi høre at Saulus mister synet i møtet med Herren, og mennene som var med han måtte leie han hjem.

Disippelen Ananias ble skeptisk når Gud fortalte han i et syn at han skulle gå til Saulus og legge hendene på han. Mannen som forfulgte kristne og kastet dem i

fengsel. Senere i kapittelet får Saulus synet igjen, blir døpt av Ananias og får Den Hellige Ånd.

Det er langt fra alt vi mennesker forstår, og det er ikke vår oppgave å bestemme hvem som i våre øyne fortjener å høre ordet. Ananias forstod ikke hvorfor han skulle legge hånden på en som gjorde så mye urett mot de kristne. Likevel var han en tro tjener når Herren befalte han om å gå.

I dagens samfunn er det lett å tenke at våre ikke-kristne venner aldri kommer til å omvende seg, og at det dermed ikke er noen hensikt å spre

budskapet. Kanskje har du prøvd, men ikke fått noen respons. Vi vet ikke hva Gud vet. Den allmektige. Han som sendte sin sønn for å frelse syndere. Be for dine venner og del det gode budskapet, for kanskje blir du like overrasket som Ananias for hvem som er utvalgt til å være Guds redskap.

Lytt gjerne til sangen *Prayer For A Friend* av Casting Crowns, og dens budskap.

*Kvartermester
Hans Peter Kibsgaard*

INTERNASJONALT FELLESSKAP

AMCF

Association of Military Christian Fellowships er et internasjonalt fellesskap for nasjonale kristne militære organisasjoner (MCF) i mer enn 100 land, og har som motto All One in Christ Jesus. AMCF ledes av en president og 14 regionale visepresidenter.

Torbjörn Boström

Den koreanske generalen Lee, Pil Sup er AMCFs president. Oblt Torbjörn Boström fra Sverige er visepresident for Nord- og Østeuropa. AMCF har ingen administrasjon og ikke noe budsjett. Den utøvende virksomheten under AMCF ivaretas av ACCTS og ACCTS MMI. AMCF samarbeider også med andre internasjonale kristne organisasjoner, bl a Navigatørene.

ACCTS

Association for Christian Conferences, Teaching and Service har som hovedoppgave å støtte kristne militære fellesskap og enkeltpersoner knyttet til de militære styrker over hele verden. I tillegg til de etablerte nasjonale fellesskap i mer enn 120 nasjoner, har ACCTS kontakt med enkeltpersoner i ca 30 land, blant annet i mange land hvor det ikke er tillatt å bekjenne troen på Kristus i forsvaret. ACCTS har

Cal Dunlap

sitt hovedkontor i Denver, Colorado i USA. ACCTS' misjonsvirksomhet drives meget effektivt av en håndfull ansatte og ca 40 frivillige medarbeidere, de fleste pensjonerte offiserer. Leder er pensjonert kommandørkaptein Cal Dunlap.

ACCTS MMI

ACCTS Military Ministries International driver sitt arbeid i Afrika, Europa, Syd-Asia og Midt-Østen. De ca 10 frivillige medarbeiderne satser spesielt på

Jos McCabe

oppøkende virksomhet og personlige kontakter med hensikt å oppmuntre, støtte og be for kristne i forsvaret. Etter frigjøringen av Østeuropa har ACCTS MMI fått være med på en fantastisk oppblomstring av nye kristne fellesskap og bidratt vesentlig til brobygging mellom kirkesamfunnene. Hovedkontoret ligger i Aldershot i England. Leder for ACCTS MMI er Jos McCabe.

Lenker

www.mkf.no
www.accts.org
www.amcf-int.org
www.amcf-europe.info
www.acctsmmi.com
www.afcu.org.uk

MKF - Militært kristent fellesskap ble stiftet i 1982 (som Kristent Befals Samfunn - KBS) og har som formål å arbeide for kristent fellesskap i Forsvaret, hjelpe den enkelte med å styrke sitt trosliv og vinne andre for Kristus.

Internasjonalt er MKF knyttet til Association of Military Christian Fellowships, AMCF.

President

Genmaj Arnvid Brage Løvbukten
Herman Wessels vei 10, 2010 Strømmen,
tlf 63 84 13 31, e-post: president@mkf.no

MKF STYRE

Oblt Knut Are Seierstad (styreleder)
Hyggeveien 4a, 1178 Oslo, tlf 21 45 23 14
mob 90 75 74 47, e-post: leder@mkf.no
Tj: FST/HST

Lt Finn Oscar Karlsen
(arrangementsansvarlig)
Søndre skogvei 22F, 5055 Bergen
mob 97 74 59 41, e-post: styret4@mkf.no
Tj: Rena

Lt Christian Filberg (informasjonsansvarlig)
Landingsveien 72, 0767 Oslo, tlf 22 14 50 77
mob 99 72 49 50, e-post: styret2@mkf.no
Tj: Huseby

Kapt Synnøve Nilssen (styremedlem)
Mellomv. 2 A, 9325 Bardufoss, tlf 77 83 49 21
mob 92 43 06 61, e-post: styret3@mkf.no
Tj: Heggelia

Fenr Øyvind Drottningsvik (styremedlem)
Vadmyrveien 26, 5172 Loddefjord
mob 97 02 47 59, e-post: styret1@mkf.no
Tj: Haakonsværn

Maj Sissel Mellgren Mangersnes
(styremedlem)
Gaustadveien 159, 0372 Oslo
mob 92 61 22 26, e-post: styret5@mkf.no
Tj: Akershus

Grethe M Robertsen
(stottemedlemskontakt)
Thomas Heftyes gt 47, 0267 Oslo
tlf/fax 22 44 88 37, mob 92 24 42 79
e-post: stotte@mkf.no

Reisesekretær

Maj (r) Steinar Høyland
Karl Hansens vei 8, 4810 Eydehavn
tlf 37 08 61 31 mob 93 64 94 60
e-post: reise@mkf.no

Kasserer

OK John Arild Korsnes
Furumoen 9, 3534 Sokna, tlf 32 14 32 59
mob 97 00 73 66, e-post: kasserer@mkf.no
Tj: FLO/I, Kolsås, tlf 515-3381

MKF har konto nr 0537.08.34069
E post: post@mkf.no

Det er flott om du vil bidra med en gave til det internasjonale arbeidet, vennligst benytt følgende konto:
9791.11.10567 (MKF, Boks 52, 4862 Eydehavn)

B- ECONOMIQUE B-BLAD

Ettersendes ikke ved varig adresseforandring,
men returneres med opplysning om ny adresse.

Returadresse: MKF, Postboks 52 , 4862 EYDEHAVN

MKF KAN KONTAKTES PÅ FØLGENDE MÅTER

**MKF, Postboks 52, 4862 EYDEHAVN
E-post: post@mkf.no Web: www.mkf.no
Tlf: 93 64 94 60**

Palle Ydstebø, tidligere redaktør av dette blad og daglig leder av KBS gjennom mange år, gikk hen og giftet seg 27. juni i Melhus kirke. Den lykkelige brud heter Hilde Masvie, og de to traff hverandre, av alle steder, i Etiopia. Bildet viser brudeparet i det de passerer æresvakten av gamle offisersvenner som på tradisjonelt vis danner espalier.

MKF og Fokus gratulerer med den store dagen, og ønsker det nygifte paret alt godt for fremtiden!

REDAKSJONEN FOKUS

Redaktør: Tormod Berger, Øvre Skaugvei 24, 1911 FLATEBY, Tlf: 64928482, mob: 48044289 E-post: fokus@mkf.no
Desktop/layout: Steinar Høyland, Karl Hansens vei 8, 4810 EYDEHAVN, Tlf 37086131, mob: 93649460 E-post: reise@mkf.no